

Maal besidder den Intelligens, at den meget hurtigt vil kunne vænne sig til en saadan Ordning. Man har fremdeles indvendt, at en saadan Bestemmelse vilde skræmme mange fra at benytte Selvangivelse, naar det var en Forudsætning for Selvangivelsens Gyldighed, at Naturalnydelsers Værdi blev specificeret. Det er muligt, men i saa Tilfælde vilde en Bestemmelse om tvungen Selvangivelse være et meget vigtigt Supplement. Vi forbeholde os til 3die Behandling eventuelt at stille Ændringsforslag derom. Det vilde glæde mig at høre den højtærede Finansminister udtale sig om, hvorledes han vilde stille sig til Tanken om tvungen Selvangivelse. Jeg vil altsaa henstille til Folketingets Medlemmer at give det nævnte Ændringsforslag deres Stemme.

Saa er der kun et Par Smaating tilbage. Under Nr. 80 have vi stillet Ændringsforslag om andre Straffebestemmelser end dem, der indeholdes i Lovforslaget. Vi ere vendte tilbage til Formuleringen i den hidtil gældende Statsskattelov, idet vi blot ved Siden af „mod bedre Vidende“ have indskudt Ordene „eller ved grov Uagtsomhed“. Der vil efter vort Forslag blive givet Finansministeriet eller eventuelt Domstolene et Spillerum af indtil 10 Gange den besvegne Skats Beløb. Det er en Selvfølge, at det Multiplum, hvortil man beregner Straffen, altid vil komme til at staa i Forhold til Sagens hele Karakter. Det kan blive 2, 5 eller 10 Gange, eftersom Sagen er mere eller mindre graverende. I Modsætning dertil har Regeringen i Lighed med Bestemmelsen i den københavnske Skattelov opstillet en hel Række af Nuancer og Grader for Straffens Udmaaling, Grader, der teoretisk set kunne være overmaade tiltalende, men som i Praxis synes os ganske uanvendelige. Der sondres først mellem bevidst svigagtig Hensigt paa den ene Side og grov Uagtsomhed paa den anden Side; svigagtig Hensigt kan medføre indtil Tildobling og grov Uagtsomhed indtil Fire-dobling af Beløbet. Men hvor vanskeligt, ja umuligt er det ikke i et saadant Tilfælde at trække de haarfine psykologiske Grænser og Skillelinier og drage Konsekvenserne deraf. Dernæst sondres der indenfor „svigagtig Hensigt“ mellem, hvorvidt Hensigten er fuldbyrdet eller ikke, som om det i det sidste Tilfælde var mindre umoralsk end i det første. Vi foreslaa altsaa at lade disse subtile Distinktioner bortfalde og vende tilbage til det tidligere simple Forhold, der praktisk talt langt

bedre giver Albuenum for en fornuftig og rimelig Afgørelse af de paagældende Sager.

Endelig har Socialdemokratiet, som det ogsaa er nævnt i Betænkningen, haft under Overvejelse at stille Ændringsforslag om Ophævelse af Skatteraadene. Vi forbeholde os at tage Sagen op til fornyet Drøftelse. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind derpaa, da min Partifælle, det ærede Medlem fra Randers (Mortensen), agter at udtale sig nærmere derom.

Jeg har nu i store Træk gennemgaaet Hovedprincipperne i de Ændringsforslag, som Socialdemokratiet ønsker gennemførte, og jeg skal slutte med at henstille de fra vor Side stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie. Det gælder de Ændringsforslag, som jeg har nævnt i den sidste Del af min Tale, Forslag, der, hver paa sin Vis, have ikke saa helt ringe Betydning, om de end ikke ville forandre Lovforslagets hele Karakter. Men det gælder selvfølgelig i første Linie de Ændringsforslag, som jeg i første Halvdel af mit Foredrag gjorde Rede for, Forslagene om en helt ny Form for Selskabsbeskatning og navnlig om nye Skalaer for den personlige Indkomst- og Formueskat. Det er disse Ændringsforslag, som, hvis de blive vedtagne, ville omforme hele Lovforslagets Karakter og give ikke blot selve dette Lovforslag, men ogsaa hele dette samlede Lovgivningskompleks, hvoraf vi have drøftet de tre væsentlige Lovforslag de foregaaende Dage, en helt anden Karakter. Her er det, Tyngdepunktet ligger.

Nu kunne de Herrer af det regerende Parti selvfølgelig stemme Ændringsforslagene ned, og vi ere fra vor Side saa noglunde forberedte paa, at vore Forslag endnu ikke denne Gang ville blive ophøjede til Lov. Men hvad de Herrer ikke kunne gøre, det er at slette Forslagene ud af Rigsdagstidende. Der staa de og blive staaende, og der vil Befolkningen have Lejlighed til at lære dem at kende og maale dem i Sammenligning med den Skatteudskrivning, som Regeringen og Regeringspartiet nu ere i Færd med at iværksætte. Der staa disse Forslag ikke blot som et Program, vi fra socialdemokratisk Side ville stræbe efter at gennemføre, naar den Tid kommer, da vi ere i Stand til at beherske det offentlige Liv, et Program, hvis Enkeltheder selvfølgelig kunne korrigeres og suppleres — vi have allerede i vor Mindretalsbetænkning henvist til enkelte Supplementer dertil —, men hvis Principper vi agte at følge, naar vi blive i Stand til at